

เงินบริจาคอยู่ในเห็น

ข่าวคราวเกี่ยวกับการขอรับจัดเงินในรูปแบบต่าง ๆ มีการพูดถึงมากมายในโลกโซเชียล ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของบุคคลที่มีความเดือดร้อนก็ขอรับบริจาคเป็นการส่วนตัว แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเข้าไปบุ่งเกี่ยวกับการบริจาคเราจะตรวจสอบได้แค่ไหน ไปดูกันครับ

เรื่องนี้ อำเภอ A เห็นว่า อำเภอเมืองพะเพุทศรีพิทักษ์ชน ซึ่งเป็นพระพุทธรูปสมัยทวาราวดี เป็นพระคู่บ้านคู่เมือง จึงได้ประกาศกับประชาชนชาววัฒนธรรมอำเภอและประชาชนชุมชนกำนันผู้ใหญ่บ้านของอำเภอ เห็นควรจัดให้มีพระพุทธศรีพิทักษ์ชนองค์จำลอง ประดิษฐานไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ A เพื่อให้ชาวบ้านได้บูชากราบไหว้ อำเภอ A จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานพิธีเททองหล่อพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) โดยมีตัวแทนจากหลายภาคส่วน ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พ่อค้า และประชาชน ในงานมีการจัดทำเครื่องยุทธ์ระลึกและแผ่นทองมอบให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสร้างองค์พระ นายสงสัย เห็นว่ายอดเงินบริจาคน่าจะมีจำนวนมาก ก็เลยมีหนังสือถึงอำเภอ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสร้างองค์พระ ๕ รายการ คือ ๑) ใบเสร็จรับเงินจากกำนัน ๑๐ ตำบล ที่มอบเงินให้คณะกรรมการจัดงานฯ ๒) ใบเสร็จรับเงินจากบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองหรือยุทธ์ระลึก ๓) รายชื่อบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองหรือยุทธ์ระลึก ๔) ใบเสร็จค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจัดงาน และรายรับในการเข้าบูชาแผ่นทอง ๕) ใบเสร็จในการซื้อของใช้ในงาน ๖) ใบเสร็จค่าแบบพิมพ์องค์พระ ๗) ใบเสร็จการจ่ายเงินค่าหล่อหรือยุทธ์ ค่ากล่อง ค่าแผ่นทอง ๘) ใบเสร็จค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าเบียศรี ค่าพาราหมณ์ เครื่องไทยธรรม ๙) ใบเสร็จค่าหล่อหุ่นซึ้ง หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การจัดงานดังกล่าวเป็นในรูปคณะกรรมการ มิได้ดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการฯ เป็นตัวแทนจากหลายภาคส่วนมิได้เป็นหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งนายสงสัยมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการจัดงาน นายสงสัยจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) ตามคำสั่งของอำเภอ A เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฯ เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของอำเภอ A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของอำเภอ จึงวินิจฉัยให้อำเภอ A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๓๔/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”